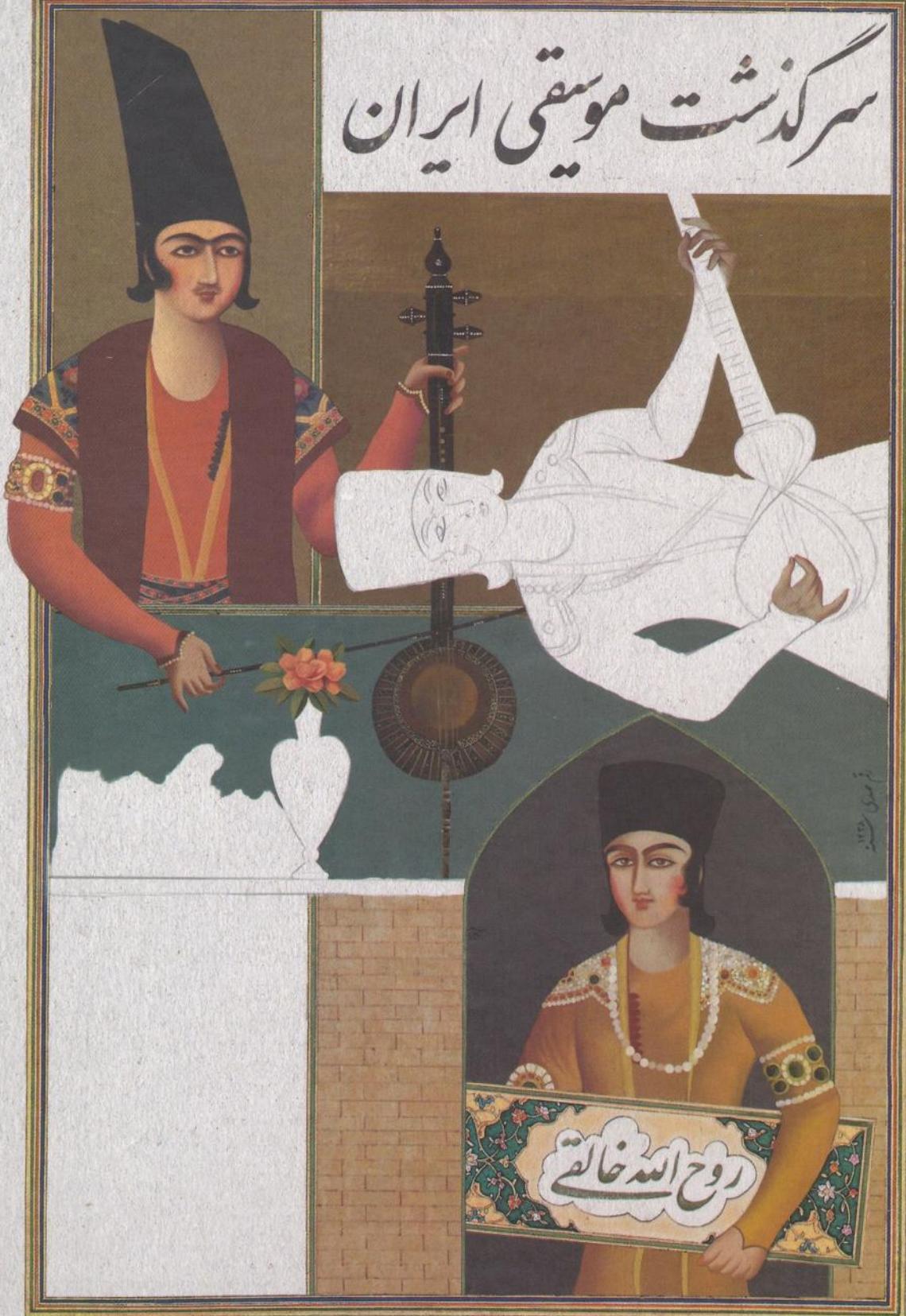

سرگذشت موسیقی ایران

مؤسسه فرهنگی-هنری ماهور

تهران، خیابان حقوقی، شماره ۴۲، طبقه همکن

کد پستی ۱۶۱۱۹۷۵۵۱۶

تلفن: ۰۷۷۵۰۲۴۰۰ فکس: ۰۷۷۵۰۶۵۵۳

www.mahoor.com

info@mahoor.com

سرگذشت موسیقی ایران

سه جلد در یک مجلد

نسخه کامل

نوشته‌ی روح الله خالقی

تصویرگر جلد: مهدی فراهانی

ویراستار: محمد افتخاری

حروف نگار و صفحه آرا: حمید قربان جو

تهیه‌ی اسلاید عکس‌های ضمیمه: داود صادقی سا

پالایش عکس‌های متن: سامان موسوی

چاپ چهارم: ۱۴۰۰

تعداد: ۱۰۰۰ جلد

لیتوگرافی: باران

چاپ: معرفت

صحافی: معین

© حق چاپ محفوظ است.

شابک: ۰-۵۲-۵۴۰۹-۶۴۰۹-۹۶۴-۹۷۸ ISBN: 978-964-6409-52-0

فهرست مطالب

جلد اول

۱۹	چرا این سرگذشت را می‌نویسم؟
۲۵	چند نکته
۲۷	مقدمه‌ی تاریخی: نظری به گذشته
	ارزش موسیقی این دوره، موسیقی مجالس عروسی و مهمانی، تشخیص موسیقی و تأثیر آن، موسیقی درباری و اندرون شاهی، پایان مقدمه
۵۱	آغاز سرگذشت
	تأثیر سرودها
۵۵	ویولن همسایه
۵۷	کمانچه چیست؟ سرگذشت نوازنده‌گان این ساز
	سابقه‌ی کمانچه، کمانچه‌کش‌ها، حسین خان، رامشگر، چنگی، یک اشاره
۶۵	تار عموجان
	استاد زمانه، نوای تار، گاردن پارتی
۷۱	کنسرت‌های انجمن آخوت
	محفل اهل صفا، ننمehی درویشان
۷۷	دباله‌ی سرگذشت
	دیروز و امروز، مقایسه‌ی آهنگ‌ها

فهرست مطالب

جلد اول

۱۹	چرا این سرگذشت را می‌نویسم؟
۲۵	چند نکته
۲۷	مقدمه‌ی تاریخی: نظری به گذشته
	ارزش موسیقی این دوره، موسیقی مجالس عروسی و مهمانی، تشخیص موسیقی و تأثیر آن، موسیقی درباری و اندرون شاهی، پایان مقدمه
۵۱	آغاز سرگذشت
	تأثیر سرودها
۵۵	ویولن همسایه
۵۷	کمانچه چیست؟ سرگذشت نوازنده‌گان این ساز
	سابقه‌ی کمانچه، کمانچه‌کش‌ها، حسین خان، رامشگر، چنگی، یک اشاره
۶۵	تار عموجان
	استاد زمانه، نوای تار، گاردن پارتی
۷۱	کنسرت‌های انجمن آخوت
	محفل اهل صفا، نغمه‌ی درویشان
۷۷	دباله‌ی سرگذشت
	دیروز و امروز، مقایسه‌ی آهنگ‌ها

- خاندان هنر: مشهورترین تارزن‌ها ۸۱
- آقابنده اکبر، آقاغلام حسین، شاگردان آقاغلام حسین، فرزندان آقابنده اکبر، میرزا عبدالله، شاگردان میرزا عبدالله، شاگردان دیگر، فرزندان میرزا عبدالله، روش استاد، درگذشت، آقا حسین قلی، سبک استاد، نصیحت استاد، پر کردن صفحه، معاصرین آقا حسین قلی، شاگردان آقا حسین قلی، سایر شاگردان، خانواده آقا حسین قلی، فوت استاد، سابقه‌ی تاریخی تار
- ستورزن: سرگذشت این ساز ۱۰۹
- مجلس انس، ستورخان، محمد صادق خان، علی اکبر شاهی، حسن ستوری، سماع حضور سازندگان آلات موسیقی ۱۱۹
- یحیی دوم، صنعت‌گران دیگر، تذکر ارکستر سه‌نفری ۱۲۳
- اولین سفر، بهسوی شیراز شهر گل و بلبل ۱۲۹
- مدرسه‌ی دیروز و امروز، محضر فرصت، بحورالحان، موزیکچی‌ها، قانون زن، جلال قانونی، نوازندگان قانون موسیقی نظامی: نقاره‌خانه، مدرسه‌ی موزیک ۱۳۷
- سرود جنگ، نقاره‌خانه، هنگامی که نقاره می‌کوشتند، وفاداری نقاره‌چیان به رسم گذشته، انتقال نقاره‌خانه، موسیقی قراولان شاهی، آلات نقاره، مدرسه‌ی دارالفنون، موزیک دارالفنون، مواردی که موزیک نواخته می‌شد، کارهای لومیر (سلیمان خان، غلام‌رضاخان سالارمعزّه، حسین هنگ‌آفرین، ناصر همایون، ابراهیم آرنگ، نصرالله مین‌باشیان)، سایر رؤسای موزیک، مدرسه‌ی موزیک، دیپلمهای مدرسه‌ی موزیک
- موسیقی ایرانی با سازهای اروپایی ۱۶۳
- نوازندگان پیانو (معتمدالملک یحیاییان، محمود مفخم، مشیرهمایون)، شاگردان مفخم (حسین استوار، مرتضی مجحوبی)، نوازندگان ویولن (نقی دانشور، جهانگیر مراد، شهباز برمهکی)، نوازندگان فلوت، نوازندگان قرقنی بازگشت ۱۷۹
- منزل به منزل، قصه‌ی کوتاه، در اصفهان نمایش رستاخیز [میرزاده‌ی عشقی] ۱۸۷
- شاعر ناکام، نتیجه داستان نی‌زن ۱۹۱
- طاق نصرت، جشن عروسی، آهنگ نی، نایب اسدالله، چند نی‌زن، نی چیست؟

۱۹۷	یاپیرجان
کودکی درویش، موزیک ملیجک، شاگردی آقاحسین قلی، درویش و شاعرالسلطنه، موسیقی ضربی زمان درویش، داستان پیش درآمد، آثار درویش (پیش درآمدها، رنگها، تصنیفها، قطعات متفرقه)، پر کردن صفحه، کنسرت‌ها، خصوصیات هنری، خواص اخلاقی، مرگ درویش، بهاد درویش	
۲۱۵	گفت و گویی درباره‌ی بک آهنگساز [رکن الدین مختاری]
۲۱۹	موسیقی مذهبی
مذهب و موسیقی، شروع عزاداری، دوره‌ی صفویه، دوره‌ی قاجاریه، تعزیه هنر می‌شود، شبیه‌ها متناسب بودند، تعزیه‌گردان، تشریفات تعزیه (خلم شاه، خلعت و پیشکش)، نقش تعزیه در موسیقی ما، تعزیه‌خوان‌های خوش‌آواز که شهرت یافته‌اند (ابوالحسن اقبال آذر)، روضه‌خوانی، روضه‌خوان‌های خوش‌آواز، نوحه‌خوانی، اشعار نوحه، اذان و مناجات	
۲۳۹	آواز خوانی
شعر و موسیقی، آواز، خوانندگان قدیم، متاخرین (شیخ محمد خزانه، سید عبدالرحیم، علی خان)، طاهرزاده (آمدن به تهران، داستان سیدرحیم، مسافرت‌ها، سیک طاهرزاده، بهترین خاطره)، سلیمان امیرقاسمی	
۲۵۱	سخنی از تصنیف‌ها
نمونی تصنیف‌هایی که آهنگ‌شان را نمی‌دانم، آنچه عارف ذکر می‌کند، نمونی تصنیف‌های قدیمی که آهنگ‌شان را می‌دانم، علی‌اکبر شیدا	
۲۶۱	خوانندگان تصنیف
اهمیت تمبک، سلیقه‌ی تمبکزن، ضرب و تصنیف (آقاجان، تقی‌خان، حاجی‌خان، عیسی آقاباشی)، حاجی‌خان، عبدالله دوامی	
۲۶۷	تصنیف‌های وطنی
کنسرت عارف، تصنیف‌های عارف، مقام عارف، تلفیق شعر و موسیقی	
۲۷۷	شاگردان درویش
حسین قلی غفاری، شکری، علی‌محمد صفائی، عبدالله دادر، موسی معروفی، مرتضی نی‌داده، ابوالحسن صبا، حسین سنجرومی، ارسلان درگاهی	
۲۸۷	نوازندگان دیگر
علی‌اکبر شهنازی، احمد عبادی، رضا محجوی، حسین یاحقی، علی‌اکبر شاهی	
۲۹۷	زن و هنر
زنان هنرمند، زن‌های نوازنده، مطریان، خوانندگان، راقسان، انواع رقص (رقص با زنگ، رقص با گیلاس، معلق زدن، رقص با شمعدان و لاله)، اجرای رقص، پایان موضوع	

۳۱۱	ردیف موسیقی ایرانی
۳۱۷	پایان سخن
۳۲۱	فهرست تصنیفها

جلد دوم

۳۲۵	دیدار استاد
	دستور تار، مدرسه‌ی موسیقی، چه خبر بود؟
۳۲۹	خریدار تو
	نعمه‌های ناشنیده، تار وزیری
۳۳۳	گم شده‌ام که بود؟
۳۳۵	دلستگ
	اشتیاق هنر، افتتاح ارکستر، نیم شب، دلستگ، یاران باصفا
۳۴۱	یاران هنردوست
	شخصیت هنرمند
۳۴۵	کلوب موسیقی
	مقدمات تأسیس، تارها، نتهای ارکستر، اعضا کلوب، برنامه‌ی کلوب
۳۴۹	آغا ز کارهای هنری استاد
	محیط خانوادگی، شیپورچی، شوق موسیقی، آغا تحصیلات موسیقی، مجلس آقا حسین قلی، دانستان نوشتند ردیف، طرز کار
۳۵۹	زندگی سیاسی هنرمند
	افسر ناراضی، سرباز مجاهد، سفر استرآباد، ورود به حزب، سفر همدان، قلعه‌ی زندان، کنج فراغت، سفر بیرون از اروپا
۳۶۹	انتظارات استاد
	دشواری‌ها
۳۷۳	سوق هنر
	سه یار یکدل، بهسوی موسیقی، مکان استاد، رفقای دیگر
۳۷۷	شیفتنه موسیقی
	اندرز پدر، بهیاد مادر، راه هنر، دلشیدایی
۳۸۱	موسیقی‌شناس
	سخنان هدایت، حُسْنِ تصادف، موسیقی‌شناسان، تأیفات هدایت

فهرست مطالب ۱۳

۲۸۷	چگونه آواز می خواند؟
	مقایسه‌ی سبک، عبدالعلی
۲۹۱	چند آهنگ
	گوشنهنین، سوز من، دو آهنگ از اشعار مولوی، اشعار حافظ
۲۹۴	عاشق ساز و دوست
	نامه‌ها، گل گلاب
۲۹۷	سرودهای وطنی
	وضع زمانه، سرود کودکان، سرود ورزشی، پیشنهادهای وزیری، معلم شدم
۴۰۱	شور و گریلی
	شور، گریلی، موسیقی وزیری
۴۰۵	عشق استاد
	روشن استاد، دو عاشق، زبان عشق، پس از چند روز، افکار پریشان، نامید
۴۱۵	چهار کنسرت
	فکر تازه، زیر درخت بید، موقفیت ما، هنگام خداحافظی
۴۲۱	فردا
	صبح روز بعد، خیالات گوناگون، باز هم بهسوی مدرسه، در انتظار تصمیم استاد، نشاط و خرمی
۴۲۷	بیلاق
	راپیمایی، برنامه‌ی ما، تصنیف سازی، سرود صبح، وصال دوست، جور فلک، دوستان کلنل، نقاش هنرمند، دره‌ی آمامه، شهرستانک، سخنان روستایی، سؤال و جواب، ویولن صبا، کاخ سرنگون، نصایح کمالی، ساز استاد، بهسوی قله‌ی توجال، در خطالرأس، در پناه چادر، ساز و آواز عاشقان، عشق دهاتی، رقص و شادمانی، پایان بیلاق
۴۵۱	خطایه‌ها
	خطایه‌ی اول، خطایه‌ی دوم، خطایه‌ی سوم، گفته‌های ناشنیده، اظهارنظر
۴۶۳	کار خویش
	انتقاد ناروا، غمگین، کار خویش
۴۶۷	به سوی تخت
	نظری به تاریخ، اصل مقصود، نعمه‌ی صبا، دنباله‌ی مطلب
۴۷۱	چند آهنگ دیگر
	ذذدی بوسه، رقص دختر من، والس دو نامزد، تذکر

۴۷۷	کوشش در راه پیشرفت زنان
	کلاس دختران، کلوب خانم‌ها، سینمای زنان
۴۸۱	چند کنسرت دیگر
	شب فردوسی، کنسرت پاتومیم‌ها، کنسرت‌های رشت و پهلوی، کنسرت آبریت‌ها
۴۸۵	یک روز هنرمند
	آهنگ بامداد، نممه‌ی ظهر، نوای شب
۴۸۹	آثار پایدار
	روح انگیز، فداکاری سنجیری، ضبط صفحات موسیقی، جمله‌ی معترضه، سولوهای تار، ساز و آواز، آهنگ‌های موزون
۴۹۹	تابلوهای موسیقی
	قالیچه‌ی کرمان، نیم‌شب یا رویای حافظ
۵۰۵	پاتومیم‌ها
	دزدی بوسه، پاتومیم لاسی‌ها
۵۰۹	آبریت‌ها
	خطابه راجع به تئاتر، آبریت گلرخ، آبریت شوهر بدگمان
۵۱۷	درام‌ها
	دختر ناکام، جدایی
۵۲۱	مدرسه‌ی موسیقی دولتی
	کتاب‌نویسی، افتتاح مدرسه، ارکستر مدرسه، پیشرفت مدرسه، فارغ‌التحصیل‌ها، جشن مدرسه
۵۲۹	تألیفات استاد
	دستور تار چاپ برلن، مارش پیام به سیروس (کوروش)، ساقی‌نامه (شمع و پروانه)، دستور ویولن، دستور جدید تار، ابتكارات و خواص تار وزیری، موسیقی نظری، سروド مدارس
۵۴۳	سرنوشت چه بود؟
	در دامن کوهسار، اندرزهای دوستانه، دیدار دانشمند، بازگشت به درس و تحصیل، باز هم موسیقی، سخنی از دوستان، یادی از مریبان، راه آتیه، پایان این داستان
	جلد سوم
۵۵۷	پیش‌گفتار مصحح
۵۶۵	استاد ستور
	کودکی حبیب، سفر خراسان، حبیب و پروانه، کلاس ستور، ستور و رادیو، شناسایی سمعی،

فهرست مطالب ۱۵

- هترمند ناراضی، داغ فرزند، سماعی را بشناسید، آواز حبیب، دشمنی با خود، آخرین روز، بهیاد
حبیب، داغ حبیب، یکی از شاگردان حبیب
- صبا و پیروانش ۵۷۷
- ابوالحسن صبا، مهدی خالدی، محمود ذوالفنون، علی تجویدی، حسین صبا، فرامرز پایور، ملکه
برومند
- نگارنده چه می کرد؟ ۵۸۹
- دیدار شاه
- هنرستان عالی موسیقی ۵۹۱
- تغییر برنامه، اداره‌ی موسیقی کشور، معلمین متخصص، ارکستر هنرستان، پرورش افکار
- پایان داستان هنرستان ۵۹۷
- کلاس شبانه، هنریشگان تاجیک، آهنگ‌های محلی، ارکستر سمفونیک، هترمند شوروی،
استادان چک، دوران نامساعد، مثالی از موسیقی، خدمتگزار فرهنگ، چند داستان کوتاه
- موسیقی مدارس ۶۰۷
- موسیقی رادیو ۶۱۱
- دخالت‌های ناروا، شورای موسیقی، هنرهای زیبا، باز امیدوار باشیم؟ یک نگاه به روزنامه‌ها،
خاتمه‌ی کلام در این موضوع
- انجمن موسیقی ملی ۶۱۷
- کنسرت‌های اولیه، کار اساسی، کنسرت برای اعضاء، کنسرت در شهرستان‌ها، کرسن‌های دیگر،
باشگاه موسیقی
- پدر و پسر هترمند ۶۳۵
- موسی معروفی، جواد معروفی
- چند موسیقی‌دان ۶۳۹
- مهدی برکشلی، علی محمد خادم‌میثاق، احمد فروتن‌راد، ابراهیم منصوری
- خوانندگان آواز ۶۴۹
- تاج اصفهانی، رضاقلی‌میرزا ظلی، جواد بدیع‌زاده، ادیب خوانساری، عبدالعلی وزیری، حسین قوامی
(فاخته‌ای)، غلامحسین بنان، قمرالملوک وزیری، ملوک ضرابی، عزت روح‌بخش، دلکش
- چند نوازنده ۶۶۵
- حسین تهرانی، حسین علی وزیری‌تبار، نصرالله زرین‌پنجه، ابراهیم سرخوش، لطف‌الله مجد، حسن
کساوی، یحیی زرین‌پنجه

۱۶ سرگذشت موسیقی ایران

۶۷۳	سرایندگان تصنیف
	رهی معیری، مؤید ثابتی، نواب صفا، محمدرعی امیرجاهد، هدایت نیرسینا، معینی کرماشانی، حسن صدرالسالک
۶۸۷	انتشارات موسیقی
	مجله‌ی موسیقی، مجله‌ی هنرمندان، مجله‌ی چنگ، روزنامه‌ی زنگ، مجله‌ی موزیک ایران، لطفالله مفخم‌پایان
۷۰۳	هنرستان موسیقی ملی
	کنسرت‌های هنرستان

ضمیمه

۷۰۹	مجموعه عکس‌های کاخ گلستان از موسیقی‌دانان قاجار (نوشته‌ی ساسان فاطمی)
۷۱۱	نخستین عکس‌ها
	مقدمه، عکس‌های سال ۱۲۸۰ قمری، عکسی به تاریخ ۱۲۸۶ قمری
۷۲۵	عکس‌های آش‌پزان یا آش بیلاقی
	عکس سال ۱۲۹۷ قمری، عکس سال ۱۳۰۲ قمری، عکس‌های سال ۱۳۰۴ قمری، یک عکس بدون تاریخ، عکس‌های سال ۱۳۰۵ قمری، عکس‌های سال ۱۳۰۷ قمری، از ۱۳۱۰ تا ۱۳۱۳ قمری
۷۶۱	چند عکس دیگر
	عکس‌های عید قربان ۱۳۰۹ قمری، میرزا علی‌اکبر شاهی، غلامحسین تارزن و داد شیرازی، ظهیرالدوله و حسام‌السلطنه
۷۷۵	نمایه‌ی عمومی
۷۹۹	نمایه‌ی موضوع
۸۰۵	نمایه‌ی آثار موسیقی وزیری

مقدمه‌ی تاریخی

نظری به گذشته

چنان‌که اشاره شد آغاز این سرگذشت از دوره‌ی مشروطه است، ولی چون ممکن است نام بعضی از نوازندگانی بهمیان آید که قبل از این دوره زندگانی می‌کردند و ردیف موسیقی و سبک آن‌ها در زمانی که داستانش را می‌نویسم بی‌اثر نبوده است به این جهت بی‌فایده نخواهد بود اگر پیش از شروع سرگذشت، یک نظر اجمالی هم به وضع موسیقی ایران در سال‌های قبل از ۱۲۸۵ بیفکنیم.

بیشتر مطالب این فصل اقتباس از کتاب‌هایی است که راجع به آن زمان نوشته شده و مؤلفان آن کتب، شرح مشاهدات و نظریات خود را داده‌اند. ضمناً این نکته را نیز متذکر می‌شوم که از نظر نویسنده‌گان ایرانی، موسیقی را آن ارزش و اعتبار نبوده است که در نوشت‌های خود از این فن چیزی بنویسند؛ ولی ضمن مطالعه گاه به اشاراتی می‌رسیم که تا اندازه‌ای ما را به وضع موسیقی آن زمان آشنا می‌کند. اما نویسنده‌گان اروپایی بیشتر از اوضاع سیاسی گفت‌وگو کرده‌اند و در ضمن بحث امور اجتماعی چون اهل موسیقی نبوده‌اند، توجه زیادی به این قسمت نداشته‌اند، ولی به‌هرحال نکات کوچکی را از لحاظ این هنر تذکر داده‌اند که مورد توجه می‌باشد. برای مثال متذکر می‌شوم که در موقع خواندن یک کتاب سیصد صفحه‌ای شاید بتوان نکته‌ای راجع به موسیقی پیدا کرد. بنابراین اگر می‌خواستم کاملاً به این قسمت وارد شوم باید سال‌ها مطالعه و تجسس نمایم تا بتوانم هرچه در این موضوع نگاشته شده جمع‌آوری کنم؛ ولی چون در اینجا مقصودم یک نظر اجمالی است، مطالعات فعلی من در این قسمت شاید کافی باشد. البته حال که به این میدان وسیع قدم گذاردهام تفحصات خود را تعقیب خواهم نمود، شاید بتوان بعدها رساله‌ی کامل‌تری راجع به موسیقی آن دوره نگاشت.^۱

۱. در این باره باید از راهنمایی دوستان عزیزم دکتر حسن مینوچهر و دکتر پرویز خانلری تشکر کنم که مرا به خواندن برخی از این

ارزش موسیقی این دوره

آنچه مسلم است موسیقی ما تا اواسط قرن نهم هجری جنبه‌ی علمی داشته است؛ چنان که کتاب‌هایی تا آن زمان در دست ما می‌باشد، مانند نوشته‌های فارابی، ابن‌سینا، صفی‌الدین ارمی، قطب‌الدین شیرازی و عبدالقدیر مراغه‌ای. ولی از آن به بعد نه تنها کتابی در موسیقی نظری نوشته نشده، از لحاظ عملی هم به‌واسطه‌ی مساعد نبودن اوضاع اجتماعی و موانع مذهبی، تشویقی از اهل این هنر به‌عمل نیامده و به‌تدریج هنرمندان واقعی، دلسرد و افسرده شده و کمتر کسی به فراگرفتن این فن رغبت یافته است. در نتیجه موسیقی ما به دست مردم بی‌سود نادان افتاده که از آن استفاده‌ی مطربی کرده‌اند. هرچند گاه‌به‌گاه کسانی پدید آمده‌اند که علاقه‌ای به این هنر داشته‌اند؛ ولی تا آن جا که تاریخ نشان می‌دهد، مخصوصاً از آغاز صفویه که توجه سلاطین بیشتر معطوف به تحکیم پایه‌های استقلال ایران بوده است و از مبانی مذهبی برای انجام نیات خود استفاده کرده‌اند و در اسلام هم موسیقی را در خور مقامی نمی‌دانستند؛ سهل است آن را نیز حرام تصور می‌نمودند، این هنر رو به ضعف نهاد، چنان که تأثیفات شایسته‌ی ذکری در این باب نشد. تنها برخی اهل عمل بوده و نوازنده‌گی می‌کرده‌اند، آن هم در خفا که مورد تکفیر واقع نشوند و این بزرگ‌ترین لطمehای است که به موسیقی ما رسیده و جلوی پیشرفت آن را گرفته است. ادوارد براون انگلیسی می‌نویسد:

سلطان ابراهیم میرزا شاعر و صنعتگر و موسیقی‌دان و خوشنویس بوده که به دست برادر خود شاه اسماعیل دوم صفوی در سال ۹۸۴ قمری (۱۵۷۵) کشته شده است.^۱

از نوازنده‌گان دوره‌ی صفویه این اشخاص را نام می‌برند:

حافظ احمد قزوینی، حافظ جلاجل باخرزی، حافظ مظفر قمی، حافظ هاشم قزوینی، میرزا محمد کمانچه‌ای، استاد محمد مؤمن، استاد شهسوار چهارتاری، استاد شمس شترغوه‌ی ورامیانی، استاد معصوم کمانچه‌ای، استاد سلطان محمد تنبوره‌ای، میرزا حسین تنبوره‌ای، استاد سلطان محمد چنگی.^۲

...

در زمان کریم‌خان زند شخصی بهنام پری‌خان و در سلطنت فتح‌علی‌شاه قاجار نوازنده‌ای موسوم به چالانچی‌خان^۳ و در دوره‌ی محمداش قاجار دو استاد بهنام زهره و مینا، همچنین فتح‌الله میرزا

کتاب‌ها هدایت کردند. گرچه چندین ماه مطالعه‌ی این کتب وقت مرا گرفت، ولی تا اندازه‌ای به اوضاع اجتماعی دوره‌ی قاجاریه آشنا شدم که برای نوشتن این سرگذشت کمال ضرورت را داشت. کار کتاب خواندن هنوز هم ادامه دارد، اما هرچه تجسس می‌کنم مطلب شایسته‌ی ذکری پیدا نمی‌کنم. ولی چون به خواندن عادت دارم باز هم موضوع را دنبال می‌کنم شاید بتوان نکته‌ی جدیدی یافت و بعدها در دسترس مشاقان گذاشتم.

۱. تاریخ ادبیات ایران، تألیف ادوارد براون، جلد چهارم، ترجمه‌ی رشید یاسمی، صفحه‌ی ۹۵.

۲. همان، صفحه‌ی ۱۰۴.

۳. چالانچی به ترکی به معنی نوازنده است. برخی هم حسن خان معروف به ستورخان را که از نوازنده‌گان زبردست ستور اویل دوره‌ی

شعاعالسلطنه، فیروزمیرزا نصرالدوله در کمانچه و عبدالعلی معتمدالدوله در تار دست داشته‌اند.^۱

بنا بر نوشته‌ی مؤلف تاریخ عضدی استاد مینا زن مصطفی خان عموم و شاگرد مهراب ارمنی اصفهانی بود و استاد زُهره زوجه‌ی جعفرقلی خان عموم و شاگرد رستم یهودی شیرازی است و هر یک از این دو زن در علم موسیقی بی‌نظیر بودند و مهراب و رستم، استاد آن‌ها از معارف اهل این فن بهشمار می‌آیند و بر آقامحمد رضا و رجب‌علی خان و چالانچی خان، مغتبان آن عصر سمت استادی داشتند. بازیگرها که به‌حسب تعداد متتجاوز از پنجاه بودند سپرده به استاد مینا و استاد زُهره بود و در حقیقت دو دسته بودند که با تمام اسباب طرب از تار و سه‌تار و کمانچه و سنتور و ضرب و خوانندگان و رقصان، نصف در دسته‌ی مینا و نصف دیگر در دسته‌ی زُهره خوانده می‌شدند. صحیح‌ها آقامحمد رضا و رجب‌علی خان و چالانچی خان به معلم خانه می‌آمدند. خواجه‌ها می‌نشستند و شاگردان مدتدی پیش استاد مردانه مشق می‌کردند. بعد از آمدن منزل، استاد مینا و استاد زُهره هر یک مشغول تعلیم دسته‌ی خود می‌شدند. همچنین می‌نویسد:

تصویر ۱: از کتاب خمسه‌ی نظامی (نسخه‌ی خطی کتابخانه‌ی سلطنتی)

ناصری است چالانچی خان نامیده‌اند. به‌حال چون این کلمه به‌معنی نوازنده است ممکن است دو موسیقی‌دان به‌نام چالانچی خان بوده‌اند، یکی در دوره‌ی فتحعلی‌شاه و دومی معاصر ناصرالدین‌شاه.
۱. مجمع‌الادوار، مخبر‌السلطنه‌ی هدایت، صفحه‌ی ۱۰.

حاجی علی محمد‌الله حضور، خوش‌آواز بود و تمام نکات و مقامات و الحان را به کار می‌برد و در علم موسیقی مهارت‌ش بـ اعلا درجه بود، ولی جز اوقاتی که خیلی خلوت بود این هنر خود را در خدمت خاقان (مقصود فتح‌علی‌شاه است) جلوه نمی‌داد. گویا کمتر کسی می‌دانست که حاجی علی محمد به علاوه‌ی سایر کمالات دارای این فن شریف نیز هست.^۱

قـ آنـی^۲ شـاعـر قـصـيـدـهـسـرـاي دورـهـي مـحمدـشـاه و اوـايـل نـاصـرـالـدـينـشـاه، قـصـيـدـهـي شـيوـايـي در مدـح مـحمدـشـاه دـارـد کـه در آـنـ نـامـ چـندـ نـواـزنـدـه رـا ذـكـرـ مـيـ كـنـدـ. شـرحـ قـصـيـدـهـ اـيـنـ استـ کـه شـاعـرـ اـزـ دـلـ خـودـ کـه رـوزـیـ بـه باـزارـ رـفـتـهـ و دـلـبـرـیـ بـه چـنـگـ آـورـدـهـ اـسـتـ گـفـتـوـگـوـ مـيـ كـنـدـ:

دلکی هست مرا شیفته و هرجایی عملش عشق پرسنی هنرشن شیدایی پیشه‌اش روز به دنبالِ نکویان رفتمن شـبـ چـهـ پـنهـانـ زـ توـ تـ صـبـحـ قدـحـ پـیـمـایـی قـصـهـهـاـ دـارـمـ اـزـ اـیـنـ دـلـ کـهـ اـگـرـ شـرـحـ دـهـمـ هـمـهـ گـوـینـدـ شـگـفتـاـ کـهـ نـمـیـ فـرـسـایـی هـمـهـ بـگـذـارـ یـکـیـ تـازـهـ حـکـایـتـ دـارـمـ دـلـ بـگـذـارـ یـکـیـ تـازـهـ حـکـایـتـ دـارـمـ منـ وـ دـلـ هـرـ دـوـ درـ اـیـنـ هـفـهـ بـهـ باـزارـ شـدـیـمـ دـلـ نـدـانـیـمـ بـهـ چـهـ مـکـرـشـ بـهـ سـوـیـ خـانـهـ کـشـیدـ دـلـ نـدـانـیـمـ بـهـ چـهـ مـکـرـشـ بـهـ سـوـیـ خـانـهـ کـشـیدـ منـ نـشـسـتـمـ بـهـ کـنـارـیـ دـلـ وـ اوـ مـسـتـ شـدـنـدـ دـلـ سـرـ آـورـدـ بـهـ گـوـشـمـ کـهـ بـهـ جـانـ وـ سـرـ شـاهـ اـیـنـ سـخـنـ گـفـتـ وـ زـجـاجـسـتـ وـ بـهـ کـرـسـیـ بـنـشـستـ تـازـنـ زـاغـیـ وـ رـیـحانـ وـ مـلـیـخـایـ یـهـودـ
--

حالا معلوم نیست که زاغی تازن و ریحان و ملیخای یهود، همچنین اکبری و احمدی و بابایی ضرب‌گیر از مطربان دوره‌گرد بازاری بوده یا به راستی در نوازنده‌ی هنری داشته‌اند. در دوره‌ی ناصرالدین‌شاه؛ ملاعبدالجود خراسانی ریاضی‌دان معروف که محل اقامتش اصفهان بوده و عده‌ی زیادی شاگرد و مرید داشته در موسیقی خیلی ورزیده بوده و تار را خوب می‌زده است؛ ولی نظریه این که زدن تار در مذهب اسلام حرام بوده، تار او را کسی نشنیده است.^۳ بنا به گفته‌ی گویندو: آخوند ملاعلی‌محمد یکی دیگر از ریاضی‌دان‌های معروف این دوره است که در موسیقی نظری (نه علمی) خیلی استاد بوده، ولی هیچ‌یک از ادوات موسیقی را نمی‌نوخته. گویندو می‌نویسد:

۱. تاریخ عضدی، تألیف احمد‌میرزا عضدالدوله (پسر فتح‌علی‌شاه)، صفحه‌ی ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۷۳.

۲. قـ آنـیـ دـسـتـگـاهـدـانـ وـ اـهـلـ مـوـسـيـقـیـ هـمـ بـودـهـ استـ.

۳. کـتابـ سـهـ سـالـ درـ اـیرـانـ، تـالـیـفـ کـنـتـ دـوـ گـوـینـدـیـ فـرـانـسـوـیـ کـهـ درـ زـمانـ سـلـطـنـتـ نـاصـرـالـدـینـشـاهـ سـالـهـاـ درـ اـیرـانـ مـأـمـوـرـیـتـ سـیـاسـیـ دـاشـتـهـ استـ. تـرـجـمـهـیـ ذـبـیـحـالـلهـ مـنـصـورـیـ، صـفـحـهـیـ ۲۳ـ.

بیش از پنجاه سال از تاریخ انتشار جلد اول سرگذشت موسیقی ایران، نوشته‌ی استاد روح‌الله خالقی، می‌گذرد و این کتاب که از منابع و مراجع معتبر تاریخ معاصر موسیقی ایرانی است، نزدیک به نیم قرن است که با همان صورت و ترکیب نخستین – و شاید هم با کیفیتی نازل تر – همچنان تجدید چاپ می‌شود. زنده‌یاد خالقی در سال ۱۳۴۴، یعنی نه سال پس از انتشار جلد دوم سرگذشت موسیقی ایران، در یکی از بیمارستان‌های اتریش درگذشت و درواقع، مرگ زودهنگام، مجال نداد تا او بتواند جلد سوم کتاب و آنچه را که در طول سال‌ها تحقیق، نوشته و گردآورده بود و بارها در جلد اول و دوم کتاب، وعده‌ی انتشارش را داده بود، به چاپ برساند. بی‌تردد اگر مؤلف گران‌قدر سرگذشت موسیقی ایران چنین فرصتی را می‌باافت، کاستی‌های اثرش را برطرف می‌کرد و آن را با کیفیتی مطلوب‌تر در دستداران موسیقی ایرانی می‌گذاشت.

اکنون چاپ چهارم سه جلد سرگذشت موسیقی ایران در یک مجلد در دسترس پژوهندگان و دوستداران موسیقی ایرانی قرار گرفته‌است. بخش‌هایی از جلد سوم افزوده‌های دکتر ساسان سپنتا و بخش ضمیمه، مجموعه عکس‌های کاخ گلستان از موسیقی‌دانان قاجار، نوشته‌ی ساسان فاطمی است.

